

Про життя
Станиці Луганської

стор. 2

«Врачи мира» помогают
жителям Луганщины

стор. 4

Військові лікарі

стор. 8

БІЛЬШЕ МІЛЬЯРДА ГРИВЕНЬ БУДУТЬ СПРЯМОВАНІ НА РОЗВИТОК ІНФРАСТРУКТУРИ ЛУГАНЩИНИ

Президент України Петро Порошенко 9 червня під час прямого інтернет-включення з представниками Луганської та Донецької облдержадміністрацій, підписав Закон про перерозподіл коштів з територій, де українська влада тимчасово не здійснює свої повноваження. Проект був розроблений Юрієм Гарбузом та іншими народними депутатами, та внесений на розгляд Верховної Ради 10 травня 2016 року.

Юрій Гарбуз, ще коли працював народним депутатом, з серпня 2015 року шукав односторонніх підтримки, щоб цей закон було прийнято.

За даний Закон України «Про внесення зміни до підпункту 4 пункту 24 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Бюджетного кодексу України» проголосували 256 депутатів.

Згідно з ним Луганщина отримує 1 мільярд 29 мільйонів гривень на розвиток інфраструктури.

Звертаючись до присутніх у залі представників Донецької та Луганської ОДА, народних депутатів, міських голів та керівників районних адміністрацій, Петро Порошенко зауважив, що завдання української влади — зробити все, аби населення Донбасу відчувало увагу до своїх потреб з боку влади.

«Кожен із вимушено переміщених осіб повинен знати, що держава піклується про нього. В тимчасово окупованих містах повинні знати, що як тільки вони повернуться додому, під український суверенітет, фінансування їх міст відновиться в повному обсязі, і ми якнайскоріше відбудуємо те,

що було зруйновано», — підкреслив Президент України.

За законом, гроші мають бути направлені на відновлення об'єктів соціальної і транспортної інфраструктури, житлового фонду, систем забезпечення життєдіяльності, включаючи їх утримання, та соціально-економічний розвиток Донецької та Луганської областей. Їх можна буде витратити на реконструкцію опорних шкіл, дитсадків та амбулаторій, відбудові підлягатимуть об'єкти водовідведення та водопостачання, будинки комунальної власності.

«Такою колосальною сумою не повинні розпоряджатися

органи місцевого самоврядування. Це гроші жителів Луганського регіону. Якщо бути точніше — нерозподілені гроші бюджетів, які залишилися на непідконтрольних територіях, — зауважив Юрій Гарбуз, — Якщо хтось збирається використовувати ці гроші нерационально, не за призначенням, я буду підключати до контролю антикорупційне бюро України. Ми не дамо привід окупаційній владі звинуватити нас в тому, що гроші луганчан не пішли на відновлення інфраструктури. Я, як губернатор, беру цю справу під особистий контроль».

Фото Донецької ОДА

ГЕНЕРАЛЬНИЙ КОНСУЛ НІМЕЧЧИНИ ВОЛЬФГАНГ МЬОСІНГЕР ВІДВІДАВ ЛУГАНСЬКУ ОБЛАСТЬ

Сергій ПАЩУКОВ

Ситуація, яка виникла на Луганщині в результаті бойових дій, принесла багато втрат. Чисельні жертви серед військових та населення, руйнування об'єктів інфраструктури та домовок людей, не говорячи про економічні втрати, які понесли мешканці окупованої Луганщини. Втрати підприємств, бізнесу, активи та ціну своїх помешкань, економічна криза в Україні вдарила по кожному. Оговтавшись від лавини, що котилася на нас протягом двох років, настав час почати шукати позитив. Одним з таких позитивів стає розгалужена міжнародна співпраця.

Останнім часом Луганщина привертає багато уваги з боку міжнародного товариства. На території Луганської області працює декілька міжнародних організацій, як незалежних, так і таких що представляють уряди окремих країн. Вони надають всебічну фінансову та гуманітарну допомогу вимушеним переселенцям та організаціям, які займаються місцевими питаннями. Частими гостями стали офіційні представники урядів європейських країн. Цього вівторка, 14 червня, Луганську область відвідав Генеральний

Консул Німеччини в Донецьку (зараз офіс в Дніпрі) Вольфганг Мьосінгер.

«Мене дуже захоплює солідарність яка існує серед вимушених переселенців», — так розпочав свою промову Вольфганг Мьосінгер під час зустрічі із обласною владою, в якій взяв участь голова облдержадміністрації та ВЦА Юрій Гарбуз. Не дивно що кооперація та солідарність, яка виникла серед вимушених переселенців викликає особливу увагу для Консула, оскільки німецька політична культура відома високим рівнем солідарності серед населення. Така культура була відсутня у населення України і лише зараз починає з'являтися серед окремих соціальних груп. Якщо в майбутньому суспільство усвідомить єдність та взаємозалежність, тоді солідарність стане одним із головних проявів культури українців.

Позитивом для області стають пропозиції інших держав щодо співпраці в економічному секторі. Надходить все більше ініціатив щодо розвитку товарообігу між державами та інвестицій з метою розвитку підприємств на Луганщині.

Продовження на 5 стор.

Плюсы от подписания договора об ассоциации с ЕС для Луганской области

Подписание договора об Ассоциации с ЕС открыло для Луганской области доступ к большому и предсказуемому рынку со значительно высокой покупательной способностью. Для нашей области это означает расширение рынков для производителей азотных удобрений и сельхозпродукции.

В ЕС проживает 500 миллионов населения, с покупательной способностью в \$2,3 триллиона. В зоне действия Таможенного союза проживает всего лишь 170 миллионов человек.

Отрасли, для которых уже произошло снижение таможенных пошлин в 2015-2016

1. Металлургия - с 2,1 до 0%
2. Азотные удобрения - с 4,2% до 0%
3. Сельхозпродукция - с 23,8% до 0,3%
4. Пищевая отрасль - с 23,2% до 0,7%
5. Легкая промышленность - 11,2% до 0%

«ЩОБ ЛЮДИ ЗНАЛИ ПРАВДУ, Я Й ГОЛУБІВ РОЗІШЛЮ», — ЮРІЙ ЗОЛКІН

Після нічного обстрілу бойовиками з боку так званої ЛНР зранку робочий ритм у прифронтовій Станично-Луганській районній державній адміністрації не змінив свого звичного темпу. Її голова Юрій Олексійович Золкін зустрівся з військовиками, прийняв відвідувачів, побував у місцевій школі. Повернувшись, провів спільне засідання районних керівників освіти, комунального господарства, районної ради з представниками міжнародного проекту за підтримки Новерзької спілки охорони природи.

Вже за кавою «на ходу» викроївся час й для цього інтерв'ю. У бічному кабінеті, де ми усамітнілися, у вічі відразу впадає пробоїна від осколка снаряда. На мій погляд, голова кинув: «Не встигли заробити. Тут не головне, а ось лікарні, людське житло, школи... До слова, норвезці прийшли у район з серйозною програмою відновлення освітанських закладів». Власне, з цього почалася розмова з Ю.О. Золкіним.

Залишити дітей без дитин-

ства — це, мабуть, найбільший злочин, який може бути щодо них з нашого боку. Будь-яка війна все рівно рано чи пізно закінчується. І найбільша проблема, особливо для учасників конфлікту, соціально-психологічна адаптація. Звісно, якщо дитина тривалий час під обстрілами, живе у підвалі, то їй вкрай необхідна розрядка — свята, змагання тощо.

Ви зауважили, наш район дуже зелений. На жаль, війна знищила близько 10 тисяч гектарів лісів й насаджень. З них майже 9 тисяч гектарів дорослого лісу, який би годився для промислової обробки. Осколками, мінами, снарядами дуже багато дерев пошматувало у самому селищі. У нас свій лісгосп, свій розсадник. І вирішили провести акцію «Дерево миру», але з з метою залучити до неї усю країну, щоб наш люд трішки піднявся духом.

Нам прислали саджанці з усіх куточків України. Діти збирали гроші, купляли деревця й відправляли у Станицю. Знаю, що дуже активно відгукнулися на наш заклик у Дрогобичі,

Ужгороді, Чернівецькій та багатьох інших областях. І місцева дітвора стала розуміти й усвідомлювати, що вона не залишилася самотньою з своїми проблемами, з нею уся Україна. Діти разом з військовими тільки у селищі посадили понад тисячу дерев.

Перед Великоднем волонтери запропонували провести майстер-клас з писанкарства. Якщо відверто, це не присутнє було у нашому краї. Планувалася певна кількість шкіл, учнів, але організатори змушені на ходу перелаштовуватися. Діти наперед хотіли цим займатися, зрештою, не секрет, що дитину силою особливо не заставиш робити те, що їй не до душі. Потім мимохіть все вилілося у дитячу виставку, та ще й з участю малечі з інших областей. Кращі роботи відправили до Львова (як авторам ідей) і значну кількість подарували тим, хто нас підтримував в акції «Дерево миру». Такі неформальні стосунки між дітьми вочевидь більш ефективні у психологічному плані, ніж традиційні прийоми.

На зло ворогам торік відкри-

ли три дитячі садки. До кінця червня нинішнього відкриємо ще один за підтримки батьків, бюджету, фондам, там, де його не було 15 років.

— Юрію Олексійовичу, поча-

за промовлене слово російською... Може бабуся у 80 років важко переконати, що подібно-го й у споміні немає. Але варто, щоб у цьому переконалися діти. Насамперед, почали шу-

лося літо, тут вже необхідність і для батьків, і для влади поєднати психологічне й фізичне оздоровлення дітей.

Скажу без бахвальства, у цьому плані торік спрацювали найкраще у Луганській області. І почали з розвінчування міфів, які теж лягли в основу розв'язання цієї війни. Ми пам'ятаємо про «злих бандерівців, правосіків», про те, що у Львові можуть «відрізати язик чи вуха»

кати контакти. У Чернівецькій області дуже допоміг нам, знайшов партнерів колишній глава РДА Євген Андрійович Бідашко. Потім — Трускавець, Івано-Франківська область.

Як це виглядало торік, розповім. Золкін майже витанцював, впрошував: «Відправте своїх дітей подалі від війни на оздоровлення!». У відповідь обурення: «Там правосіки, а ви

МІСТА ТА СЕЛИЩА ЛУГАНЩИНИ ОТРИМАЛИ НОВІ НАЗВИ

9 квітня 2015 року Верховна Рада України ухвалила пакет т.зв. «декомунізаційних» законів. Один з них — Закон України «Про засудження комуністичного та деяких націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» передбачає, зокрема, перейменування об'єктів топоніміки, названих на честь діячів комуністичного та націонал-соціалістичного режимів.

Нині, коли пройшло більше року з моменту набрання чинності цими законами, найбільш населених пунктів вже перейменовані, вважаємо за необхідне поінформувати мешканців Луганщини щодо перейменованих населених пунктів області.

Постановою Верховної Ради України від 04.02.2016 р. № 984-VIII «Про перейменування окремих населених пунктів та районів» у Луганській області перейменовані:

у Міловському районі:

село Дзержинське Новостворівської сільської ради на село Березове;

у Сватівському районі:

село Жовтневе Коломийчеської сільської ради на село Джерельне; селище Комсомольський Петрівської сільської ради на селище Лагідне;

село Первомайськ на село Травневе.

Постановою Верховної Ради України від 17.03.2016 р. № 1037-VIII «Про перейменування окремих населених пунктів» у Луганській області перейменовані:

у Міловському районі:

село Червона Зірка Великоцької сільської ради на село Рання Зоря.

Постановою Верховної Ради України від 12.05.2016 р. № 1353-VIII «Про перейменування деяких населених пунктів» у Луганській області перейменовані:

у Білокуракинському районі:

селище Червоноармійське на селище Мирне.

Постановою Верховної Ради

України від 19.05.2016 р. № 1374-VIII «Про перейменування деяких населених пунктів» у Луганській області перейменовані:

у Сватівському районі:

село Свердловка Райгородської сільської ради на село Новогорівка.

Постановою Верховної Ради України від 19.05.2016 р. № 1374-VIII «Про перейменування окремих населених пунктів та районів» у Луганській області перейменовані:

у Кременському районі:

село Індустріальне на село Півневе;

село Петрівське на село Греківка; селище Червона Діброва на селище Діброва;

у Марківському районі:

село Комуна на село Деркулове; у Міловському районі:

село Червона Зоря на село Шелестівка;

у Новопокровському районі:

селище Радгоспний на селище Зелений Гай;

у Ровеньківській міській раді:

село Красний Колос на село Лобівські Копальні;

у Сватівському районі:

село Артемівка на село М'ясожарівка;

село Калинівка на село Сто-

рожівка;

село Петрівка на село Коржове; село Петрівське на село Вєстатівка;

село Розівка на село Андріївка; село Свердловка Нижньодуванської селищної ради на село Твердохлібове;

у Станично-Луганському районі: селище міського типу Петрівка на селище міського типу Петропавлівка;

село Піонерське на село Суходіл; село Червоний Жовтень на село Сотенне;

у Троїцькому районі: село Іллічівка на село Зайцеве; село Калініне на село Джерельне;

село Красна Чаплівка на село Чаплівка.

Також, Постановою Верховної Ради України від 12.05.2016 р. № 1351-VIII «Про перейменування окремих населених пунктів та районів на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей» на непідконтрольній території Луганщини були перейменовані:

в Антрацитівському районі:

село Червоний Жовтень Дяківської сільської ради на село Леонове; місто Кіровськ на місто Голубівка;

у Голубівській міській раді:

селище міського типу Червоногвардійське на селище міського типу Криничанське; місто Красний Луч на місто Хрустальний;

у Хрустальненській міській раді:

село Артема Запорізької селищної ради на село Жереб'яче; місто Вахрушеве на місто Боково-Хрустальне;

місто Петровське на місто Петрово-Красносілля; місто Краснодон на місто Сорочинське;

у Сорокинській міській раді:

селище міського типу Енгельсове на селище міського типу Буран; селище міського типу Краснодон на селище міського типу Тепле; Краснодонський район на Сорочинський;

у Сорокинському районі:

селище Орджонікідзе Верхньошевірської сільської ради на селище Нижня Шевирівка; селище Радгоспний Верхньошевірської сільської ради на селище Малокалінове;

село Пархоменко на село Макарів Яр;

село Радянське Сімейкинської селищної ради на село Горіхова Балка;

у місті Луганську:

селище Дзержинське Олександрівської міської ради Артемівської районної у місті Луганську ради на селище Зразкове;

селище міського типу Ювілейне Артемівської районної у місті Луганську ради на селище міського типу Катеринівка;

у Лутугинському районі:

село Карла Лібкнехта Волнухинської сільської ради на село Мар'ївка;

селище Комсомолец Білоріченської селищної ради на селище Кам'яний Пласт;

селище міського типу Леніна Врубівської селищної ради на селище міського типу Марія;

у Перевальському районі:

місто Артемівськ на місто Кипуче; селище Радгоспний Селезнівсь-

кої селищної ради на селище Селезнівське;

селище Червоний Прапор на селище Старе;

у Ровеньківській міській раді:

селище міського типу Дзержинський на селище міського типу Любимівка;

селище міського типу Пролетарський на селище міського типу Картушине;

село Чапаєвка Пролетарської селищної ради на село Залізничне;

місто Свердловськ на місто Довжанськ;

у Свердловській міській раді:

селище міського типу Калінінський на селище міського типу Кундрюче;

селище міського типу Комсомольський на селище міського типу Дубове;

селище міського типу Ленінське на селище міського типу Вальнянівське;

селище міського типу Червонопартизанськ на селище міського типу Вознесенівка;

селище міського типу Володарськ на селище міського типу Ведмеже;

Свердловський район на Довжанський район;

у Довжанському районі:

селище міського типу Бірюкове на селище міського типу Криничне;

у Слов'янськському районі:

село Красний Луч Родаківської селищної ради на село Мамушеве;

селище міського типу Лотикове району на селище міського типу Іванівське;

селище міського типу Фрунзе на селище міського типу Сентяківка;

місто Стаханов на місто Кадіївка.

хочете наших дітей їм відправити?!?» І це цілком серйозно. Тільки дев'ятьох батьків з Станиці змогли умовити. Поїхали діти. Вже через тижнів два-три починається зворотне. А можна? Можна! Відправляємо групу. Через два дні прибігають: а ще відправите? Звичайно! І вже групи ідуть не тільки на Буковину, а й в Трускавець.

Цьогоріч почали з 11 червня, на протигагу торішнім дев'ятьом відправляємо 90 дітей у Чернівецьку область. І це перша зміна. Щоправда, перша група у нас вже вирушила на Рівненщину, ще там не були. Стереотипи, звичайно, є з обох сторін. І буковинці намагалися російською мовою знайомитися з нашими, оскільки вважали, що вони українську взагалі не знають. Діти тепер протягом року контактують у Скайпі, в інтернеті.

Важко, коли стріляють, але ж не можна дітей позбавляти свята навіть у таких умовах. До слова, й останні дзвоники, і випускні бали, й День захисту дівчорі відбулися у селищі і районі завдяки підтримці усієї України. Приїжджали і музиканти, і солісти, й волонтери. Звичайно, самим нам це не вдалося б провести. Треба відверто визнати — район втратив культурно-духовне осердя. До війни у нас було 13 народних колективів, понад півсотні народних умільців прикладного мистецтва. А з війною значна кількість людей виїхала. Тому дуже дякую усім за підтримку й у цьому сегменті.

— *Юрію Олексійовичу, розумію, що діти для вас пріоритет. Але є окрім освіти інша соціальна інфраструктура, й передусім економічний базис. Які акценти у цих напрямках, тим паче, що війна не припинилася, вона ось дихає у пробоїну від осколка у вашому кабінеті?...*

Дуже важка зима у нас була 2014-2015 років. Ось вам картинка з життя: лампочка від генератора, вітродуй, буржуйка з димарем у вікно — і в таких умовах в операційній працювали хірурги. Слава Богу, це пережили і «переламали». Встановлені вікна у лікарні, школах, відновлені опалення. Зруйновані мінами, градами приміщення соціальних об'єктів теж відбудовані. Держава допомагає.

Відрядно, що поряд з цим робиться наголос на енергозбереження, тобто, звести до мінімуму залежність від російського газу, оскільки це бюджет. Торік чотири котельні модернізували, ще на дві отримали підтвердження й ми їх модернізуватимемо за гроші Європейського банку. Беремо участь в інших проектах, головне, що держава не в стороні. Усі губернатори, і нинішній, Станицю підтримують в усьому, що стосується охорони здоров'я й інших галузей. Наприклад, лікарня, тут комплексно треба підходити. Прямі попадання, зруйнова-

но систему опалення, жодного вікна. Жак!-прямо кажучи. А вирішуємо поступово, разом з різними фондами, тим же Червоним Хрестом, переходимо до прикладних завдань.

Ось у нас багато постраждалих від мін, розтяжок, осколочних поранень. Потрібен був переносний рентген-апарат, щоб людину не перемішати з місця

на місце, а відразу в операційній побачити розміщення осколків у тілі і їх оперативно дістати. Маємо, той же апарат УЗД нині отримали кардіографи, поступово наповнюємо медтехнікою лікувальні заклади.

У своїй роботі ми повинні показати, що на українській землі комфортніше жити, ніж там, де правлять ці бандити. Ми житимемо наперекір їм. Найбільша пропаганда: ось відкрили перехід, звідти йдуть без нічого, а звідси — з возиками, сумками, нав'ючені, як караван у пустелі. Звісно, що люди не з добра все тягнуть, але це факт. Ціни на ліки, продукти харчування, вони тут менші. Ось пропаганда прикладом. Ми кожною справою маємо підтверджувати турботу про людей.

— *Юрію Олексійовичу, усіх сколихнула ця війна, світ не залишився байдужим. Ось сьогоднішній приклад з норвежцями, що відновлюють школи у районі, прийшли й інші міжнародні організації з різною гуманітарною допомогою. Звісно, люди виручають у біді, треба дякувати, як кажуть, гріх нарікати. Але доводилося з цього приводу чути неоднозначні судження й оцінки. А ваша позиція?*

Проблеми потрібно вирішувати комплексно. Дати дитині шубу, щоб вона не мерзла на уроці, це неправильно. Треба зробити так, щоб у класі було тепло. І на це не витрачати 20 відсотків усіх коштів, що виділені на освіту, як було раніше. Справді, треба вудочку давати, а не рибу. 20 відсотків на енергоносії, а не на комп'ютери, ні на підвищення кваліфікації, ні на наочність, ні на зарплату. Це сьогодні вже неприйнятно! Маємо формувати тенденцію: зростає комфорт, а затрати зменшуються, скажімо, на 10 чи 8 відсотків, чим менше, тим краще.

З цього приводу мені імпо-нує співпраця з БО «Глобальна синергія», що представляє норвезькі фонди. Їхній проект передбачає й енергоефективність, й енергозбереження, й охорону довколишнього сере-

довища... Вони вже почали працювати у селах, відновлюють школи. Сьогодні домовилися, що найближчим часом передадуть районів значну кількість утеплювальних матеріалів. Обіцяють переобладнати електро-світлення на базі енергозберігаючих технологій і європейських стандартів. Це не просто відновлення зруйнованого, а й робота

на перспективу.

Зрештою, пора, особливо, коли війна й дорога кожна копійка, замінити древні котли енерго-ефективними, якими вже давно користується цивілізований світ. До слова, зараз на об'єкті встановлюємо кілька котлів: на газ, як резервний, на пелети (місцеве сільгосппідприємство вже налагодило їх виробництво, сер-

тифікувало), і котел на тверде паливо. У нас насадження, я вже згадував, що теж постраждали від війни і їх треба прибрати. А додайте сюди ще й санітарні рубки, й обрізування тополь (їх у нас дуже багато у селищі), і ось вам резерв палива. Хай і низькокалорійного, але не втраченого.

Модернізовані 4 котельні за експертними підрахунками вже за підсумками наступного опалювального сезону мають принести економії 4 мільйони гривень. Це ресурс, який можна використати на той же розвиток освіти.

— *Юрію Олексійовичу, успіх у більшості справ, хай це банальна істина, гарантує команда. Її роль, команди управлінців, особливо зростає у прифронтовій зоні...*

Скажу чесно, саме через останню обставину бояться сюди їхати працювати. Ось, навіть, щодо матчу на першість області з футболу мій колега телефонує: чи їхати його команді у Станицю? Відповідаю: приїжджай, і цим підтримаєш наших людей. Адже спортивне життя — це теж життя.

На жаль, кадрова черга на державну службу не стоїть. На пер-

шому плані — це зарплата. Маю на увазі, як держава нині взагалі оцінює працю державного управлінця, службовця. Навіть якщо запрошувати його з Полтави чи Житомира, має бути мотивація, звісно патріотична, але й передусім фінансова. Її поки що, на превеликий жаль, немає у прифронтовому районі.

Може й так. На сьогодні біля 50 відсотків штатних одиниць взагалі вакантні, бажаючих на місці мало. Ще трохи легше у комунальній сфері, де немає чистої політики. А на державну службу людина приходить - це вже чітко визначена її життєва позиція, вона працює на державу Україну. З другого боку, якщо приймати на роботу, то має бути впевненість, що службовець не язиком, а на ділі захищатиме й працюватиме в інтересах української держави і її громадян.

— *Попри класичне критичне ставлення українців в цілому до влади, у нинішній ситуації «масла у вогонь підливають» й колишні «старші брати»...*

Згоден. Ось наш місцевий приклад, як і ким поінформована громада щодо ставлення до української влади. Півтора десятка російських, луганських,

сепаратистських телеканалів у вільному доступі... й жодного українського. 90 відсотків інформації — це телебачення. Як переконати, що вони брешуть, коли людина вночі сидить у підвалі й чує обстріл, а вранці виходить і вмикає якийсь «Луганськ-24», що їй розповідає про «укропів, які підло обстріляли Станицю»?! І у такій ситуації державному службовцю дуже важко протистояти масовому негативу й несприйняттю його як представника влади. Адже тут постійний пропагандистський потік: ми вас «звільнимо», ви знайдете «щастя» у «Новоросії». Пересічному громадянину важко у цьому розібратися.

Як людина військова, розумію, що кишка у них слабка і ніякого «раю» по імені «Новоросія» не буде. Тим не менше, ці фейкові вкидання постійні, люди не можуть оцінити ситуацію, навіть з точки зору військових, й живуть у постійному страху. А ті, хто має потенціал, певний інтелектуальний й фаховий рівень, сьогодні масово не прагнуть на лінію фронту. В адміністрації вакантна посада завідувача відділу освіти. Адже нині, наприклад, не настільки важливо

знання дитини з математики (звісно, що це завдання освіти), а все-таки яку людину-громадянина ми готуємо і випускаємо у світ. Розумію, що в іншому регіоні до голови району і заходили б й телефонували б, і пропонували б, відбою не було б від бажаючих. Маємо третій тиждень: ніхто не прийшов, не запропонував свої послуги.

— *Юрію Олексійовичу, але має бути місцевий, хай локальний медійний ресурс, навіть військово-польовий, все-таки фронт, щоб інформувати населення про заходи й повсякденну діяльність на сьогодні військово-цивільної адміністрації. Розумію, що проголошено роздержавлення місцевої преси, створюють міністерства, які до району не можуть дійти, але ж не користуватися вам «сарфанним радіо»?!*

— Наша місцева газета «Время» не виходила певний час, зараз відновили вихід, щоправда, наклад невеликий. Звісно, що це не той ефективний боєць проти потужного масованого пропагандистського наступу, але тим на менше покладаємося на неї. Мене у ФБ дразнять, мовляв, голубів використовуй для інформування. Й повірте, що доводиться вдаватися майже до такого. Іду до військових, прошу відновити радіо, бо всі дрони побито. Допомогли. Встановили гучномовці в центрі біля банку, другий біля базару, третій — біля переходу. І у Станиці, як у старі часи, транслювали передачі Українського радіо. Не усім це подобалося, приходили із претензіями. А інші жартували, мовляв, хай говорить, щоб швидше «сепарського біса» з голови вигнати. Зараз у сірій зоні пошкодили оптоволокну, маємо відновити, але протилежна сторона відмовила нам у безпеці ремонтних робіт. Дозволять, знову відновимо радіо. Відверто скажу, що вдавався й до листівок (маю ж я людям донести оперативну інформацію!), хлопці їх велосипедами розвозили й розклеювали. Наді мною знову ж таки окремі підтримують: в епоху інтернету й телебачення ти з листівками.. А я відповідаю, якби міг, я б місцеве телебачення організував. В інтересах держави, і в інтересах людей, які зі мною тут живуть.

Записав Петро КУЛІНЕЦЬ

Фото 1: Ю. Золкін та О. Лішик відправляють 85 дітей зі Станиці Луганської на відпочинок до оздоровчого табору в Чернівцях

Фото 2: КПВВ у Станиці Луганській: люди з сумками повертаються на окуповану територію

Фото 3: Жіноча скульптура на лінії розмежування у Станиці Луганській, обстріляна бойовиками.

Шановні медичні працівники Луганщини!

Від усього серця вітаю вас із професійним святом — Днем медичного працівника!

У надскладних умовах сьогодення ви гідно виконуєте свій професійний обов'язок, робите все можливе, щоб вчасно прийти на допомогу тим, хто на неї потребує.

Дякую військовим медикам, які рятують життя наших хлопців, які боронять Україну від військової агресії, стоять на захисті її суверенітету та цілісності.

Я докладатиму максимум зусиль для розвитку луганської медицини, оснащення медичних закладів сучасним обладнанням та технікою, залучення висококваліфікованих спеціалістів, щоб вони передавали своїм колегам досвід і знання для покращення системи профілактики та лікування захворюваності в нашому регіоні.

Після встановлення миру на Луганщині медицина та охорона здоров'я будуть пріоритетним напрямом діяльності обласної влади, щоб луганчани на собі відчули відповідність медичних послуг кращим зразкам світової медицини.

Бажаю вам мирного неба над головою, добробуту, родинного благополуччя та порозуміння!

З повагою,

Голова Луганської обласної державної адміністрації —
керівник обласної військово-цивільної адміністрації
Юрій Гарбуз

«ВРАЧИ МИРА» ПОМОГАЮТ ЖИТЕЛЯМ САМЫХ ОТДАЛЕННЫХ СЕЛ ЛУГАНЩИНЫ

Анна ЧЕРКАШИНА

Белый микроавтобус с эмблемой MDM регулярно ждут в Тошковке-1. Народная молва уже распространила известие о том, что врачи из международной организации оказывают всестороннюю помощь, так что съезжаются в горняцкий поселок, который больше известен местным под названием Чехировка, жители, по крайней мере, семи окрестных сел.

1. Доступность медицины разрушил военный конфликт

Иностранцы волонтеры из международной организации «Врачи мира» прием ведут в здравпункте шахты «Тошковская».

«А что делать?», — говорит Мария Ивановна Саенко, которая в день приезда мобильной группы «Врачей мира» в Чехирово первой попала на прием. — До войны мы ездили к врачам в Первомайск. Теперь этот город — за линией фронта. У меня сахарный диабет, а такого специалиста у нас в поселке отродясь не было. Куда мне идти за помощью? Ехать в Лисичанск? Это и дорого, и сложно. Автобус идет набитый, долго — по дороге два блока. Да и лечение теперь очень дорого. Глюкофаж, средство от повышенного сахара в крови стоит 160 гривен упаковка. Болею оба, и я, и муж. Значит, на месяц надо две упаковки. Так что у нас в семье очень много денег уходит на медикаменты.

Очень хорошо, что иностранные врачи приезжают сюда, к нам, да еще и лекарства дают. Они такие внимательные. Все расспросят, выслушают, подскажут, посоветуют».

Позже я узнаю, что мобильная бригада «Врачей мира» в день обслуживает до пятидесяти человек.

Едва ли не каждый второй пациент жалуется на гипертонию, ишемическую болезнь сердца,

сахарный диабет. На боли — в спине, в суставах, сердца и головы — жалуются почти все, кто пришел на прием.

Откуда эта боль?

Пожилая дама, которая привела на прием еще и свою 90-летнюю маму, говорит, что у нее «болит просто все, каждая клеточка тела». А все началось после обстрелов, когда над домами, да просто над головами тех, кто бежал из квартиры в подвал, летали не только мины, но даже снаряды «Градов». Привычный уклад жизни нарушился раз и навсегда.

«Я теперь от каждого громкого звука вздрагиваю. В подъезде кто-то дверью хлопает — вскакиваешь бежать в подвал. Рефлексы», — жалуется пациентка.

Специалисты считают, что подобные страдания могли возникнуть на фоне пережитого стресса.

Обстрелы прекратились в прошлом году. Но помощь пришла только теперь, благодаря «Врачам мира».

Пациенты, что попали на прием в первый раз, выходя из кабинета растерянно улыбаются. В руках — целые пакеты таблеток. Не надо ехать в дальнюю даль за лекарственными препаратами. Это тем более ценно, так как в Чехирово аптеки нет совсем. Как впрочем, и почти во всех поселках и селах так называемой серой зоны.

Прямо на месте «Врачей мира» проверяют работу сердца — есть

портативный кардиограф. Если кому-то назначили УЗИ в Лисичанске, то оплачивают и проезд в городскую больницу, и прием специалиста. Диабетикам «со стажем» подарили глюкометры. Бесплатно, не в рамках какой-то агитации. Просто потому, что видят: люди нуждаются.

Была ли у нас в области хотя бы и до войны такая медицина? Вопрос — риторический.

2. Мир не без добрых врачей

Но именно с вопроса о том, как были выбраны поселки Попаснянского района и села Сватовского района Луганской области для обслуживания мобильными группами «Врачей мира» начался наш разговор с полевым руководителем организации MDM в Северодонецке Марин Гоби.

— Наша организация, прежде всего, проводит оценку. Сначала в рамках такой оценки проводится запрос в министерство здравоохранения страны, чтобы выявить потребности. После этого встречаемся с главными врачами районных центров первичной медико-санитарной помощи и с ответственными за амбулаторию, чтобы выяснить, где не хватает медсестер и врачей. Также изучаем количество населения, — объясняет Марин Гоби. — Здесь был запрос на программу неотложных действий, и были получены данные по внутренне перемещенным людям.

На основе всей этой информации мы составляем собственное мнение, и свою деятельность координируем с местными властями. Сейчас в регионе присутствуют и другие международные организации. Мы с ними стараемся поддерживать связи, чтобы быть уверенными, что наши места действий не пересекаются, и чтобы охватить помощью как можно больший район. Затем уже мы оказываем первичную

ЛУГАНСКИЙ МЕДИЦИНСКИЙ УНИВЕРСИТЕТ — НОВЕ ЖИТТЯ НА УКРАЇНСЬКІЙ ЗЕМЛІ

21 листопада 2014 року наказом Міністерства охорони здоров'я № 875 було врегульовано питання діяльності Луганського державного медичного університету — виш отримав нову «прописку» в Рубіжному, на вулиці Будівельників, 32.

За цією адресою раніше розташовувався Рубіжанський ліцей. Наразі там — морфологічні кафедри університету та адміністрація. Кафедри, пов'язані безпосередньо із практичною підготовкою медиків, розташовані на клінічних базах — у лікарнях Рубіжного, Старобільська, Лисичанська та Северодонецька.

Наразі в університеті навчається більше 250 студентів, з них 60 — іноземці. Іногородні студенти проживають в санаторії «Озерний» (м. Кременна). Там також діють кафедри, що здійснюють теоретичне навчання I-III курсів.

У 2015 році за цільовим направленням до ЛДМУ вступили 32 студенти, а майже 600 лікарів підвищили в університеті свою кваліфікацію.

Також, ректорат університету звернувся до керівництва області із проханням сприяти відновленню ремонтних робіт у гуртожитку по вул. Миру, 36, щоб вже з 1 вересня заселити туди викладачів та студентів.

Завдяки самовідданим викладачам та студентам Луганський державний медичний університет на достатньому рівні забезпечений матеріальною та навчальною базою, а студенти — гідним навчанням.

Напередодні професійного свята побажаємо кузні медичних кадрів Луганщини рости й розвиватися, не зважаючи на негаразди та складнощі, що виникають у зв'язку із роботою на новому місці.

повлияла на течение болезни у местных жителей, на количество заболеваний?

— Мы отмечаем, в общем, по Попаснянскому району, и по линии соприкосновения, что у людей появились боли в спине и головные боли, которые не имеют физических причин. Это может быть связано с высоким уровнем стресса, шоком, который люди пережили. И это то, что мы можем наблюдать у внутренне переселенных людей, которые жили в зоне боевых действий. К сожалению, это классическое на-

на помощь, чтобы справиться с кризисом. Но те вопросы, с которыми мы сталкиваемся на данный момент, это вопросы уже не кризисного решения, а требующие долгосрочной работы.

Мы увидели пожилых людей, которые живут в этих селах уже очень давно. Есть такое ощущение, что война только усилила проблему доступности здравоохранения в этих регионах, но они были и до войны. Это мое ощущение. Поэтому мы беседуем с людьми, чтобы получить отзыв о нашей работе и чтобы знать, что нам делать, чтобы помощь была более эффективной.

— Как по наблюдениям ваших врачей, стрессовая ситуация

блюденіе по всему миру. Много очень хронических заболеваний, но это, скорее всего, объясняется тем фактом, что мы ездим в отдаленные регионы, где живет очень много пожилых людей.

— Не планируете ли расширить «географию» помощи?

— В ближайшее время продолжим оказывать помощь в Попаснянском и Сватовском районах, и планируем начать работу в Станично-Луганском районе.

На снимке:
«Врачи мира» за работой.
Фото автора

«Байки Севера» — невыдуманные истории реальных людей

Виктория ЛУГОВАЯ

Культурная жизнь Северодонецка в последний год, весьма богата на события и премьеры. Не так давно в город приехала Светлана Лобода и группа «Бумбокс», а на днях северодонецкой публике был представлен спектакль-кабаре «Байки Севера», в постановке Луганского областного драматического театра. Создание спектакля стало возможно благодаря поддержке немецкой стороны. Режиссер-постановщик, Андрей Май, перед началом премьеры немного приоткрыл занавес создания постановки:

— Во время подготовки спектакля происходило много трансформаций, так как жанр кабаре довольно-таки сложный, интерактивный, актеры обращаются к зрителю, общаются с ним, здесь нет четвертой стены. Со зрителем играют, рассказывают о своих мыслях и мечтах, поэтому территория трансформации актеров была у каждого своя. Для нас важна коммуникация, диалог со зрителем. Каждое представление для нас и лично для меня — это поиск ответов на вопросы, которые довольно просто: «в каком времени я живу?» и «что со мной происходит?».

В спектакле задействовано 4 актера, которые на протяжении двух часов рассказывают зрителю свои «невыдуманные» истории из жизни. Актеры играют самих себя, переживая перед зрителями события своего прошлого.

«Байки Севера» — это 4 рассказа переселенцев из разных мест и городов, актеры искренни в своих эмоциях, ведь это их личные истории. Кто-то с грустью вспоминает родной Луганск, а кому-то ближе Севастополь и шум моря. Во время действия актеры то и дело вовлекают зрителя в спектакль, и спустя некоторое время начинаешь ощущать себя участником происходящего.

«Час і простір — вони вічні. А ми тимчасові. Так було до нас, так буде пісня. Немає нічого більшого вічного, ніж тим-

часове» — эта фраза красной нитью проходит через весь спектакль.

Актеры завершают свое выступление на позитивной ноте, иронизируя на тему политики и олигархов. В конце своего выступления, герои спектакля-кабаре просто выходят из зала, занавес поднимается и зритель внезапно осознает, что все это время он находился не в зале, а на сцене, играя вместе с актерами.

После небольшого антракта, зрители не хотели отпускать актеров, многие выразили желание высказать свою благодарность каждому участнику действия. Одним из первых выступивших был глава ВГА

Юрий Гарбуз, который сердечно поблагодарил куратора спектакля Питера Шварца за его вклад в развитие театрального искусства, режиссера-постановщика Андрея Мая, актеров и всех, кто принимал участие в создании спектакля:

— Вы просто разорвали сердце. Вы вскрыли раны многих в этом зале, кто уже пережил подобное и только начал забывать произошедшее. Мы часто говорим о счастье, о том, что это, но только после таких событий понимаем цену этого слова. Счастье — это когда у нас много чего было: был Крым, у нас была радость, счастье, не плакали дети и матери по всей стране.

Я низко кланяюсь актерам, что прожили свои истории перед нами. Откровенно говоря, я не был готов к такому. Я бла-

годарен Питеру Шварцу за это творение искусства, которое нужно показывать всему миру.

Зрители спектакля охотно делились впечатлениями от увиденного.

Леонид Шмелков: Я давно не видел такого спектакля, мне очень понравилось. Я давно не был в театре, мне потребовалось какое-то время, прежде чем я сформировал свое мнение от увиденного. Меня пригласили и я приехал из Москвы специально, чтобы увидеть этот спектакль.

Анна Казакова, руководитель театрально-концертного агентства: Актеры с помощью манков, собрали все воедино и отправляют нас, зрителей к чему-то своему. Мне интересно спросить мнение иностранцев, насколько им было понятно. Я сама из Минска, но те элементы, что были использованы в спектакле, по моему мнению, будут более понятны людям из постсоветского пространства. Визуально и эстетически это не то, что я люблю в театре, но последняя часть (в спектакле-кабаре их 4, — прим. журналиста) визуально все подытожила. Что касается рассказанных историй — мне кажется, что когда каждый человек начинает рассказывать свою историю — это трогает, но когда это касается войны и отношений между людьми, некогда близкими, это всегда сложно и не всегда понятно, что делать и как с этим жить. Мне очень понравилось то, что в спектакле не даются ответы, вопросы вроде задаются, но ответов нет.

После просмотра спектакля-кабаре появляется двойное ощущение: радость и гордость за талантливых актеров, которые искренне и живо сумели передать свои истории. Однако в мыслях тут же появляется грусть, ты понимаешь, что это все не придумано, а вполне реально. «Байки Севера» не могут оставить равнодушным зрителя, каждый желающий сможет найти в этом спектакле что-то родное и близкое.

Продовження
Початок на 1 стор.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ КОНСУЛ НІМЕЧЧИНИ ВОЛЬФГАНГ МЬОСІНГЕР ВІДВІДАВ ЛУГАНСЬКУ ОБЛАСТЬ

На жаль, головною проблемою залишається питання безпеки підприємств та громадян інших держав на території Луганської області. Така небезпека унеможливує офіційну співпрацю на рівні урядів або співпрацю окремих земель Німеччини з Луганською областю. Поки що співпраця буде відбуватися в рамках Торгово-промислових палат України та Німеччини, що є прийнятним для початку широкого партнерства в економічній сфері з метою розвитку підприємств на Луганщині. Перші кроки через Торгово-промислову палату допоможуть вже існуючим підприємствам переорієнтуватися на ринки ЄС.

Не обійшлося без критики. Вольфганг Мьосінгер висловив занепокоєння з приводу непослідовної політики Кабінету міністрів України та звернувся до губернатора області Юрія Гарбуза з метою посприяти

вирішенню дискримінаційних постанов КМУ, які лишають рівних прав, гарантованих Конституцією України громадянам з числа вимушених переселенців. «Німецькому уряду відомо про непослідовну політику яку проводить український уряд та такі повідомлення починають доходити до простих громадян Німеччини. Через це уряд Німеччини втрачає підтримку з боку громадян, що може вилитися у відсутність фінансування в майбутньому», — сказав Консул. Вольфганг Мьосінгер сподівається що новий губернатор зайняв посаду з метою реалізації послідовної політики в області, та зможе допомогти українському уряду в цьому питанні.

Наприкінці зустрічі сторони домовились разом планувати теми та напрямки грантової підтримки громадянського суспільства на 2017 рік.

Інформація Департаменту масових комунікацій ЛОДА

«ЖИВА БІБЛІОТЕКА» НА ЛУГАНЩИНІ

Культурна інтеграція Северодонецька та області продовжується завдяки проекту «Жива бібліотека». Луганщина все більше привертає уваги з боку українських та міжнародних культурних діячів.

Письменники Андрій Кокотюха та Любка Дереш, видавець Олександр Красовицький, радник Міністра інфраструктури України Юрій Гусєв, соціальний психолог Тамара Сухенко завітали до Северодонецька та обмінялися думками з громадськістю міста, інтелігенцією, журналі-

стами та представниками влади на культурну тематику.

Гості привезли та передали книжки до обласної універсальної наукової бібліотеки ім. М.Горького у м.Старобільську, Северодонецької міської публічної бібліотеки, Лисичанської централізованої бібліотечної системи.

Таким чином публічні бібліотеки Донбасу отримають разом 1000 книжок сучасної української та світової літератури від провідних вітчизняних видавців.

У К Р А І Н А
ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ
ПОСТАНОВА

Від 10 червня 2016 № 193

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в одномандатних виборчих округах на проміжних виборах народних депутатів України 17 липня 2016 року

До Центральної виборчої комісії надійшли заяви політичних партій про реєстрацію кандидатів у народні депутати України, а також заяви громадян України про самовисування разом з іншими документами для реєстрації кандидатів у народні депутати України в одномандатних виборчих округах на проміжних виборах народних депутатів України 17 липня 2016 року.

Розглянувши зазначені документи, Центральна виборча комісія встановила їх відповідність вимогам Закону України «Про вибори народних депутатів України».

Враховуючи викладене, згідно зі статтями 9, 10, пунктом 9 частини другої статті 30, частиною третьою статті 52, частинами першою, другою, пунктом 2 частини третьої статті 53, частинами першою, другою статті 55, частиною другою статті 56, частинами першою, шостою, сьомою статті 59, частиною другою статті 106, частинами дев'ятою – одинадцятою статті 107 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 11 – 13, пунктом 6 статті 19, частиною другою статті 27 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія постановляє:

1. Зареєструвати кандидатів у народні депутати України в одномандатних виборчих округах на проміжних виборах народних депутатів України 17 липня 2016 року згідно з додатками 1 – 7.

2. Витяг із цієї постанови та посвідчення кандидата в народні депутати України встановленої форми видати предстванникам відповідних політичних партій, а також кандидатам у народні депутати України, які балотуються в одномандатних виборчих округах у порядку самовисування.

3. Цю постанову разом з відповідним додатком надіслати регіональним друкованим засобам масової інформації для оприлюднення у триденний строк з дня її прийняття, а також оприлюднити на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії.

Заступник Голови Центральної виборчої комісії

Ж. УСЕНКО-ЧОРНА

Додаток 4

до постанови Центральної виборчої комісії від 10 червня 2016 року № 193

ПЕРЕЛІК

кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі № 114 (Луганська область) на проміжних виборах народних депутатів України 17 липня 2016 року

Ахмедова-Цалко Юлія Серанівна, народилася 5 березня 1985 року в місті Северодонецьк Луганської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в місті Северодонецьк Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Бабенко Дмитро Володимирович, народився 26 листопада 1973 року в місті Рубіжне Луганської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Сила людей», проживає в місті Рубіжне Луганської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія «Сила людей».

Боклагов Костянтин Віталійович, народився 19 жовтня 1993 року в місті Северодонецьк Луганської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, менеджер по роботі з нерухомістю, ФОП Осадча Н.Б., безпартійний, проживає в місті Северодонецьк Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Глухова Наталя Миколаївна, народилася 20 липня 1982 року в місті Лисичанськ Луганської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, офіціант, ФОП Щербанюк Т.А., безпартійна, проживає в місті Лисичанськ Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Деточка Анатолій Юрійович, народився 2 грудня 1993 року в місті Луганськ, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, заступник голови, фермерське господарство «Застава-2010», безпартійний, проживає в селі Соснівка Новопокровського району Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Зубовський В'ячеслав Володимирович, народився 7 липня 1971 року в місті Золоте Луганської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Северодонецьк Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Ільченко Костянтин Григорійович, народився 18 серпня 1959 року в місті Свердловськ Луганської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, командир розвідувального відділення, 34 батальйон Збройних Сил України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Радикальна партія Олега Ляшка.

Малеванець Олексій Анастолійович, народився 18 травня 1976 року в місті Северодонецьк Луганської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «УкрХімЕкспорт», член Аграрної партії України, проживає в місті Северодонецьк Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Марянчикова Тетяна Олександрівна, народилася 5 серпня 1994 року в селі Гречишкіне Новоайдарського району Луганської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в селі Гречишкіне Новоайдарського району Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Матвієнко Лілія Миколаївна, народилася 25 березня 1987 року в місті Северодонецьк Луганської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в місті Северодонецьк Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Нескородова Надія Костянтинівна, народилася 24 квітня 1960 року в місті Стаханов Луганської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, пенсіонерка, безпартійна, проживає в місті Северодонецьк Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Нескородов Роман Вікторович, народився 14 лютого 1989 року в місті Северодонецьк Луганської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Северодонецьк Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Павличин Надія Ігорівна, народилася 15 травня 1983 року в місті Львові, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, тимчасово не працює, член ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ «УКРАЇНА СЛАВЕТНА», проживає в місті Львові, судимість відсутня, суб'єкт висування – ПОЛІТИЧНА ПАРТІЯ «УКРАЇНА СЛАВЕТНА».

Севост'янова Любов Іванівна, народилася 10 червня 1954 року в селі Гончарівка Сватівського району Луганської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, пенсіонерка, безпартійна, проживає в місті Северодонецьк Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Степанюк Володимир Іванович, народився 5 листопада 1977 року в селі Довжикі Маневичького району Волинської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа – підприємець, ТОВ «Катур», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Толмачов Антон Ігорович, народився 16 липня 1988 року в місті Северодонецьк Луганської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа – підприємець, безпартійний, проживає в місті Северодонецьк Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Харківська Світлана Миколаївна, народилася 4 травня 1974 року в місті Северодонецьк Луганської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в місті Северодонецьк Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Шоколадко Микола Гаврилович, народився 28 травня 1951 року в селі Білоцерківці Пирятинського району Полтавської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Будстандартінжиніринг», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Ярошенко Галина Вікторівна, народилася 26 вересня 1986 року в місті Стаханов Луганської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, тимчасово не працює, член Політичної партії «Наш край», проживає в місті Северодонецьк Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Секретар засідання Центральної виборчої комісії

Т. АСТАХОВА

У К Р А І Н А
ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ
ПОСТАНОВА

Від 14 червня 2016 року № 203

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в одномандатних виборчих округах на проміжних виборах народних депутатів України 17 липня 2016 року

До Центральної виборчої комісії надійшли заяви політичних партій про реєстрацію кандидатів у народні депутати України, а також заяви громадян України про самовисування разом з іншими документами для реєстрації кандидатів у народні депутати України в одномандатних виборчих округах на проміжних виборах народних депутатів України 17 липня 2016 року.

Розглянувши зазначені документи, Центральна виборча комісія встановила їх відповідність вимогам Закону України «Про вибори народних депутатів України».

Враховуючи викладене, згідно зі статтями 9, 10, пунктом 9 частини другої статті 30, частиною третьою статті 52, частинами першою, другою, пунктом 2 частини третьої статті 53, частинами першою, другою статті 55, частиною другою статті 56, частинами першою, шостою, сьомою статті 59, частиною другою статті 106, частинами дев'ятою – одинадцятою статті 107 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 11 – 13, пунктом 6 статті 19 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія постановляє:

1. Зареєструвати кандидатів у народні депутати України в одномандатних виборчих округах на проміжних виборах народних депутатів України 17 липня 2016 року згідно з додатками 1 – 7.

2. Витяг із цієї постанови та посвідчення кандидата в народні депутати України встановленої форми видати предстванникам відповідних політичних партій, а також кандидатам у народні депутати України, які балотуються в одномандатних виборчих округах у порядку самовисування.

3. Цю постанову разом з відповідним додатком надіслати регіональним друкованим засобам масової інформації для оприлюднення у триденний строк з дня її прийняття, а також оприлюднити на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії.

Голова Центральної виборчої комісії

М. ОХЕНДОВСЬКИЙ

Додаток 4

до постанови Центральної виборчої комісії від 14 червня 2016 року № 203

ПЕРЕЛІК

кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі № 114 (Луганська область) на проміжних виборах народних депутатів України 17 липня 2016 року

Блінов Андрій Юрійович, народився 22 січня 1987 року в місті Луганськ, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, ТОВ Торговельно-виробнича компанія «УНІВЕРСАЛ», член політичної партії Єдиний Центр, проживає в селі Велика П'ятигірка Бердичівського району Житомирської області, судимість відсутня, самовисування.

Боченко Сергій Вікторович, народився 21 липня 1988 року в місті Миронівка Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, старший інспектор служби контролю дотримання режимів безпеки, ПАТ «Укрпластику», безпартійний, проживає в місті Миронівка Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Денищенко Денис Вікторович, народився 2 грудня 1979 року в місті Алчевськ Луганської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Громадська організація «Трибуна», член ПАРТІЇ «БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА «СОЛІДАРІСТЬ», проживає в місті Луганськ, судимість відсутня, суб'єкт висування – ПАРТІЯ «БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА «СОЛІДАРІСТЬ».

Жарков Михайло Вікторович, народився 12 жовтня 1993 року в місті Северодонецьк Луганської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Северодонецьк Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Каленюк Сергій Іванович, народився 30 листопада 1964 року в селі Романівка Попільнянського району Житомирської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Ірпінь Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Калюжна Ольга Миколаївна, народилася 18 квітня 1986 року в місті Лисичанськ Луганської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний менеджер з продажу, ТОВ «Лізінг Інвест», безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Клименко Дмитро Володимирович, народився 12 лютого 1988 року в місті Малин Житомирської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Партія українського народу», проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Крамаренко Анатолій Олександрович, народився 8 травня 1977 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Ленда Тарас Миколайович, народився 4 січня 1979 року в місті Обухів Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, інженер 1 категорії відділу комплектації технічної дирекції, ПрАТ «Київстар», безпартійний, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Мар'їн Юрій Якович, народився 14 вересня 1956 року в місті Стаханов Луганської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Наш край», проживає в селі Горенчичі Києво-Святошинського району Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Мар'їна Надія Миколаївна, народилася 6 грудня 1956 року в місті Стаханов Луганської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, пенсіонерка, член Політичної партії «Наш край», проживає в селі Горенчичі Києво-Святошинського району Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Мельник Світлана Вікторівна, народилася 10 грудня 1985 року в місті Києві, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Научук Ярослав Володимирович, народився 8 грудня 1989 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, менеджер із зв'язків з громадськістю, ТОВ «ЛІДЕР КОНСАЛТ», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Орехов Віктор Іванович, народився 26 листопада 1968 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, водій, ТОВ «Транспортно-експедиційна компанія Енерготранс», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Петренко Олександр Анастолійович, народився 22 вересня 1968 року в місті Маньківка Черкаської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Автобусні лінії України», фізична особа – підприємець, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Победоносцева Алла Сергіївна, народилася 12 травня 1988 року в місті Києві, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в місті Васильків Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Попов Кирило Миколайович, народився 3 вересня 1985 року в місті Харкові, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, лікар-хірург хірургічного відділення, Київська міська лікарня № 3, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Радневіч Любова Іванівна, народилася 18 червня 1949 року в селищі Новоолександрівське Заігравського району, Республіка Бурятія, Російська Федерація, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в місті Северодонецьк Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Рибалко Альона Сергіївна, народилася 3 травня 1991 року в селі Степанівка Шахтарського району Донецької області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в селі Маринопіль Розівського району Запорізької області, судимість відсутня, самовисування.

Ромкіна Світлана Володимирівна, народилася 27 липня 1958 року в місті Каховка Херсонської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонерка, безпартійна, проживає в місті Северодонецьк Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Серебрянікова Олена Олександрівна, народилася 8 грудня 1983 року в місті Луганськ, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в місті Северодонецьк Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Соловйова Тетяна Олександрівна, народилася 12 жовтня 1976 року в селі Заайдарівка Новопокровського району Луганської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в селі Заайдарівка Новопокровського району Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Тасюк Микола Валерійович, народився 18 лютого 1990 року в місті Сімферополі Автономної Республіки Крим, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТЕК «Європа – транс ЛТД», безпартійний, проживає в місті Львові, судимість відсутня, самовисування.

Трунова Марина Петрівна, народилася 12 вересня 1962 року в місті Северодонецьк Луганської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в місті Северодонецьк Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Хітько Ірина Сергіївна, народилася 10 вересня 1987 року в місті Києві, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Партія українського народу», проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Шарко Людмила Миколаївна, народилася 26 травня 1957 року в місті Северодонецьк Луганської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонерка, член Політичної партії «Наш край», проживає в місті Северодонецьк Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Ширков Микола Олексійович, народився 7 березня 1993 року в місті Северодонецьк Луганської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Северодонецьк Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Ширкова Наталя Анастоліївна, народилася 13 грудня 1961 року в місті Северодонецьк Луганської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, пенсіонерка, безпартійна, проживає в місті Северодонецьк Луганської області, судимість відсутня, самовисування.

Якимчук Ірина Володимирівна, народилася 20 вересня 1983 року в селі Старосілля Городищенського району Черкаської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний спеціаліст відділу взаємодії із засобами масової інформації управління забезпечення діяльності міністра, Міністерство енергетики та вугільної промисловості України, безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Секретар Центральної виборчої комісії

Т. ЛУКАШ

УКРАЇНА ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ ПОСТАНОВА

Від 14 червня 2016 року № 207

Про зміни в складі окружних виборчих комісій з виборів народних депутатів України на проміжних виборах народних депутатів України 17 липня 2016 року

Розглянувши подання суб'єктів внесення кандидатур до складу окружних виборчих комісій з виборів народних депутатів України на проміжних виборах народних депутатів України 17 липня 2016 року про заміну членів окружних виборчих комісій, відповідно до пункту 1 частини другої статті 13, частин першої – третьої, п'ятої – сьомої статті 26, частин п'ятої – сьомої, десятої, одинадцятої статті 27, пункту 2 частини третьої, частин четвертої, сьомої, дев'ятої, десятої статті 37, частини другої статті 106, частини другої статті 107 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 11 – 13, пунктом 17 статті 19 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія постановляє:

1. Внести зміни до складу окружних виборчих комісій з виборів народних депутатів України на проміжних виборах народних депутатів України 17 липня 2016 року, утворених відповідно до постанови Центральної виборчої комісії від 27 травня 2016 року № 143 «Про утворення окружних виборчих комісій з виборів народних депутатів України на проміжних виборах народних депутатів України 17 липня 2016 року в одномандатних виборчих округах № 23, 27, 85, 114, 151, 183, 206», згідно з додатками 1 – 4.

2. Окружним виборчим комісіям з виборів народних депутатів України, до складу яких вносяться зміни, поінформувати громадян про такі зміни у визначений цими комісіями спосіб.

3. Цю постанову разом з відповідним додатком надіслати відповідним регіональним друкованим засобом масової інформації для опублікування у семиденний строк від дня її прийняття, а також окружним виборчим комісіям з виборів народних депутатів України.

4. Цю постанову оприлюднити на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії.

Голова Центральної виборчої комісії

М. ОХЕНДОВСЬКИЙ

Додаток 3

до постанови Центральної виборчої комісії
від 14 червня 2016 року № 207

ЗМІНИ

в складі окружної виборчої комісії з виборів народних депутатів України одномандатного виборчого округу № 114 (Луганська область) на проміжних виборах народних депутатів України 17 липня 2016 року

Припинити достроково повноваження члена комісії:

Фомберг Олександр Олександрович, 1971 року народження – секретар комісії, від політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», депутатська фракція якої зареєстрована в Апараті Верховної Ради України поточного скликання (у зв'язку з внесенням подання про заміну члена виборчої комісії суб'єктом, за поданням якого кандидатуру такого члена було включено до складу виборчої комісії).

Включити до складу комісії та призначити секретарем цієї комісії:

Бородавко Олена Валеріївна, 1969 року народження – від політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», депутатська фракція якої зареєстрована в Апараті Верховної Ради України поточного скликання.

Припинити достроково повноваження члена комісії:

Красій Анастасія Володимирівна, 1986 року народження – від політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина» (у зв'язку з внесенням подання про заміну члена виборчої комісії суб'єктом, за поданням якого кандидатуру такого члена було включено до складу виборчої комісії).

Включити до складу цієї комісії:

Богословська Анна Миколаївна, 1987 року народження – від політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина».

Секретар Центральної виборчої комісії

Т. ЛУКАШ

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття поточного рахунку виборчого фонду кандидата у народні депутати України, який балотується в одномандатному виборчому окрузі № 114.

Реквізити поточного рахунку:

Отримувач: виборчий фонд Верігіної Ірини Костянтинівни.

Регістраційний номер облікової картки платника податку: 2499207325.

Банк отримувача: ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК».

Код банку отримувача (МФО): 304795.

Рахунок отримувача: 26439053700013.

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття поточного рахунку виборчого фонду кандидата у народні депутати України, який балотується в одномандатному виборчому окрузі № 114.

Реквізити поточного рахунку:

Отримувач: виборчий фонд Зарецького Сергія Вікторовича.

Регістраційний номер облікової картки платника податку: 2767100097.

Банк отримувача: ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК».

Код банку отримувача (МФО): 304795.

Рахунок отримувача: 264360537000890.

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття поточного рахунку виборчого фонду кандидата у народні депутати України, який балотується в одномандатному виборчому окрузі № 114.

Реквізити поточного рахунку:

Отримувач: виборчий фонд Філімоненка Всеволода Костянтинівича.

Регістраційний номер облікової картки платника податку: 3142319475.

Банк отримувача: ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК».

Код банку отримувача (МФО): 304795.

Рахунок отримувача: 26437053700145.

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття поточного рахунку виборчого фонду кандидата у народні депутати України, який балотується в одномандатному виборчому окрузі № 114.

Реквізити поточного рахунку:

Отримувач: виборчий фонд Філімоненка Всеволода Костянтинівича.

Регістраційний номер облікової картки платника податку: 3142319475.

Банк отримувача: ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК».

Код банку отримувача (МФО): 304795.

Рахунок отримувача: 26437053700145.

Благодійна допомога для інвалідів Луганської області

Луганське обласне відділення Фонду соціального захисту інвалідів приділяє значну увагу до залучення благодійних коштів та їх подальшого спрямування на заходи щодо соціального захисту інвалідів.

Бувають випадки, коли протягнути руку підтримки тим, хто чекає допомоги, можливо тільки за рахунок небайдужості і щедрості громадян, підприємств і організацій.

Луганське відділення завжди відкриває свої двері і всіляко, в межах своїх можливостей, допомагає людям з особливими потребами. Так, у 2016 року до відділення Фонду за допомогою звернулося троє громадян та громадська організація «Союз Чорнобиль».

Мешканка м. Рубіжного Бащенко П.С. звернулася з проханням надати їй фінансову допомогу на придбання для матері інваліда 2 групи та бабусі, прикутої до ліжка, засобів гігієни. Учасник АТО, інвалід 3 групи Колесник І.Д. попросив допомоги у придбанні ліків для покращення здоров'я після поранень. Ці люди зіткнулися з тяжкими життєвими викликами і працівники відділення, звернувшись до керівника фармакологічного закладу міста Рубіжне ІПІ «Вітал» Сімікової Л.Н., одержали потрібні речі на суму 1000 грн.

Мешканець Луганська Сухойкін Д., під час бойових дій у місті, залишився без домівки, потім став учасником бойових дій, отримав поранення та інвалідність 3 групи. Зараз, знаходячись на лікуванні у госпіталі м. Старобільськ, він звернувся до відділення Фонду за допомогою у придбанні засобів особистої необхідності. Дякуючи благодійникам, Луганським відділенням було придбано для цього чоловіка необхідні речі на суму у розмірі 500 грн.

Також, інвалідам-чорнобильцям до 30 річчя Чорнобильської трагедії, відділенням було придбано комплекти рушників на суму 3000 гривень. Звертаючись за допомогою до відділення Фонду, люди мають надію її отримати, і, завдяки людській доброті, допомога приходить. Разом з благодійниками, працівники відділення роблять добро, а добрі справи приносять задоволення від роботи.

Керуючись нагодою, звертаємось до всіх небайдужих та свідомих громадян з проханням відгукнутись на проблеми нездоланого життя людей з інвалідністю, які гостро потребують нашої всебічної та милосердної підтримки і будемо дуже вдячні за прояв доброти та надану будь-яку можливу фінансову допомогу, яка буде направлена відділенням Фонду виключно для інвалідів, які вкрай її потребують і чекають

Наші банківські реквізити:

Одержувач: Луганське ОВФСЗІ(неприбуткова організація)

ЄДРПОУ: 13396264

№ рахунку: 31256351100847 МФО:820172 ДКСУ у м.Київ

Призначення платежу: благодійна допомога для інвалідів Луганської області.

Телефон відділення: (06453) 7 35 43

На Луганщині 12 жінок отримали почесне звання «Мати-героїня»

Відповідно до Указу Президента України від 7 травня 2016 року

№ 198/2016 дванадцять жінок-мешканок Луганської області нагороджені почесним званням «Мати-героїня».

Із числа нагороджених семеро жінок – зі Старобільського району, троє – Станично-Луганського, по одній – із Троїцького району та міста Лисичанська.

Нагадаємо, почесне звання «Мати-героїня» присвоюється жінкам, які народили та виховали до восьмирічного віку п'ятеро і більше дітей, у тому числі дітей, усиновлених у встановленому законодавством порядку. Також при присвоєнні цього високого звання враховується вагомий особистий внесок жінки у виховання дітей у сім'ї, створення сприятливих умов для здобуття дітьми освіти, розвитку їх творчих здіб-

ностей, формування високих духовних і моральних якостей.

Серед нагороджених жінок семеро виховали по п'ять дітей, троє – по сім, та по одній жінці виховали по шість і дев'ять дітей.

Сьогодні в містах і районах області, де проживають жінки, проводяться урочисті нагородження та вручення посвідчень і нагородних знаків, повідомляє Департамент соціального захисту населення облдержадміністрації.

Зокрема, 3 червня відбулося вручення нагородного знаку «Мати-героїня» мешканці Лисичанська Ул'яні Цибулі, яка народила та виховала п'ятьох дітей.

За матеріалами Головного територіального управління юстиції в Луганській області

СПОРТИВНА КОЛОНКА

РЕЗУЛЬТАТИ ОБЛАСНОЇ ПЕРШОСТІ З ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ

У місті Кременна пройшли V обласні спортивні ігри школярів та чемпіонат Луганської області серед юнаків 2001 років народження та молодші з легкої атлетики. У змаганнях взяли участь понад 100 спортсменів з Лисичанська, Северодонецька, Рубіжного, а також з Станично-Луганського, Старобільського, Кременського, Новоайдарського, Білокуракинського районів.

За підсумками проведення змагань у загальнокомандному заліку серед міст перемогу здобула команда Северодонецька, II місце за командою з міста Лисичанська, III місце – за представниками Рубіжного.

Серед районів перше місце в команди Старобільського району, II – за представниками Кременщини, III – у команди зі Станично-Луганського району.

Переможці та призери в особистому та загальнокомандному заліку у кожному розділі нагороджені медалями, грамотами та кубками управління молоді та спорту облдержадміністрації.

Крім того, з команд-учасників змагань сформовано збірну Луганської області для участі у чемпіонаті України серед юнаків 2001 років народження та молодше з легкої атлетики, який відбудеться з 9 по 11 червня у Кіровограді.

СТАРТУВАВ ЧЕМПІОНАТ ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ З ПЛЯЖНОГО ВОЛЕЙБОЛУ СЕЗОН 2016

Дано старт чемпіонату Луганської області з пляжного волейболу сезону 2016 року. Організатори заходу – Федерація волейболу Луганської області за підтримки управління молоді та спорту Луганської облдержадміністрації.

Перший тур чемпіонату пройшов у Северодонецьку, на прекрасних облаштованих майданчиках. У турнірі взяли участь 16 команд із Северодонецька, Лисичанська, Новопсковка, Біловодська і Старобільська.

В цілому, турнір був динамічним, з огляду на те, що це лише перший тур, команди показали високий рівень гри.

В результаті переможцями I туру стала команда з Біловодська «Максимум» (Мірошник, Тимець). Друге місце зайняла пара Лисичанськ + Краматорськ «Вол Бол» (Волков, Болтенков).

Трохи не вистачило очок до п'єдесталу команді зі Старобільська «Зеніт». Світличний і Писаний, пройшли всю дистанцію на високому ігровому рівні, але цього не вистачило, щоб в грі за третє місце обіграти Біловодських пляжників з команди «Куб» (Тищенко, Малиновський).

Інформація управління молоді та спорту Луганської облдержадміністрації

ДЕНИС ДЕНИЩЕНКО: 850 МИЛЛИОНОВ СТАНУТ НАСТОЯЩИМ ПРОРЫВОМ В ВОССТАНОВЛЕННІ ІНФРАСТРУКТУРИ ЛУГАНЩИНИ І УЛУЧШЕННЯ ЖИЗНІ ЛЮДЕЙ

Луганская область получит 850 миллионов гривен на восстановление дорог, строительство и ремонт социальных объектов. Об этом сообщает руководитель Луганской территориальной организации партии «Солидарность», депутат городского совета Денис Денищенко.

«2 июня 2016 года, Верховная Рада Украины проголосовала за закон, согласно которому Луганская область получит 850 миллионов гривен на социально-экономическое развитие. Я считаю, что деньги должны пойти на восстановление дорог, ремонт детских садов, школ и больниц», — сказал Денис Викторович.

Депутат отметил, что выделенные деньги станут настоящим прорывом в восстановлении инфраструктуры области и улучшения жизни людей: «Теперь местная власть должна подгото-

СТОЛІТТЯ НА СТОРОЖІ УКРАЇНИ

Степан ЗОЛОТАР

Наступного року Україна відзначатиме 100-річчя початку Української революції 1917-1921 рр. Традиційно прийнято вважати, що Луганщину ці події обійшли стороною, що на наших землях змагалися тільки більшовики з білогвардійцями. Можливо, ще хтось може сказати про армію Махна. Проте, є й майже незвідані сторінки революційної історії.

«У червні-листопаді 1918 року Окрема Запорізька дивізія армії Української держави, що була створена із солдатів Запорізького корпусу дієвої армії УНР, стояла на сторожі кордонів України на схід від Куп'янська», — розповідає кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії та історії України Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля Олена Сапицька. — «Оскільки точних кордонів Української держави з Радянською Росією ми не знаємо, бо мали місце територіальні претензії однієї країни до іншої, можна припустити, що Запорізька дивізія несла службу у районі Сватового, Білокуракиного, Новоковова, Марківки та Старобільська».

Отже, бачимо, що Луганщина не стала «оплотом більшовизму», як це зазначалося у багатьох радянських джерелах, зокрема у «Історії міст та сіл Української РСР». Наш регіон, як невід'ємна частина України — держави, що переживала в той час нове народження та нову національно-визвольну війну, — стала

справжнім східним бастионом українства.

Однією з частин дивізії, що стояла у Новоковщині був кінний полк імені Костя Гордієнка. Оскільки цей полк був гайдамацьким (одним з двох у дивізії), поховання вояків корпусу, що знаходиться біля села Можняківка, дістало назву Гайдамацької могили.

Гайдамацька могила — єдиний у регіоні пам'ятник бійцям, що боронили незалежність України у 1917-1921 рр. Відомо, що до 1970-х рр. на її місці стояв пам'ятний знак, який, втім, був знесений та зритий, як і скіфський курган, що знаходився поряд.

Вже за незалежності місцеві краєзнавці разом зі старожилами села встановили місцезнаходження поховання та відновили пам'ятник — дерев'яний хрест із меморіальною табличкою воїнам.

До речі, на табличці припущено помилку: вказано, що це — поховання воїнів Запорізького корпусу армії УНР, хоча в цей час існувала саме Українська держава (Другий гетьманат) під

керівництвом Павла Скоропадського, а УНР було відновлено на початку грудня 1918 р.

З цим пов'язаний цікавий факт — у листопаді 1918 року колишній командир гайдамацького полку армії УНР Омелян Волох (до речі, походженням зі Сватівського району) очолив на Донбасі повстання проти гетьманської влади.

Новостворений кінний полк Волоха вів бойові дії проти гетьманських військ на лінії Попасна — Лисичанськ — Сватове, та, у підсумку, частини Запорізької дивізії, що стояли на півночі Луганщини, також перейшли на бік Директорії УНР.

Ця історія демонструє, що Луганщина завжди підтримувала прагнення українців до побудови власної держави, проте, за радянських часів це замовчувалося, а історія — переписувалася.

Нині маємо дослідити славі сторінки нашої спільної історії, бо ми маємо чим пишатися.

Фото: Андрій Кузнєцов (Радіо Свобода)

«НАШЕ ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ – РЯТУВАТИ ЖИТТЯ ТА ЗДОРОВ'Я ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ»

Володимир КОРНІЯКА

Провідний хірург 59 військового мобільного госпіталю кандидат медичних наук полковник медичної служби Костянтин Гуменюк вже у третє у ротатії в зоні АТО.

Перша була у найгарячішу пору – в травні 2014 року в складі лікарсько-сестринської бригади 95-ї аеромобільної бригади. Місто Славянськ, гора Карачун для нього це не просто географічні назви: там, під ворожим вогнем йому довелося рятувати життя нашим захисникам. Він закінчив Українську військово-медичну академію, за фахом – військовий хірург. Тож, лікувати мінно-вибухові, вибухові та вогнепальні поранення для нього – це повсякденна робота.

– Але справжній бойовий досвід ми отримали лише під час проведення антитерористичної операції, коли з'явилися перші поранені в боях: з ураженням декількох анатомічних ділянок. Їх треба було оперувати і на грудній і на черевній порожнині і видаляти уламки зі всього тіла, — розповідає полковник медичної служби Костянтин Гуменюк. — Запам'ятався один з перших у моїй практиці випадків, коли борець отримав мінно-вибухове проникаюче поранення черевної порожнини. Стан його був дуже

важкий, кілька годин тривала операція і лише завдяки своєчасності доставки пораненого до шпиталю хлопця було врятовано. Він живий, одужав і повернувся у стрій та знов захищає рідну землю. А військових медиків дякує за своє друге народження.

У травні 2016 року в 59 госпіталь доставили розвідника, який під час бою з ворожою диверсійно-розвідувальною групою підірвався на розтяжці. Майже п'ять годин пролежав у лісі під обстрілом, поки нашим бійцям не вдалося евакуювати його та доставити у польовий госпіталь. Практично все тіло його було усіяно уламками, шоківий стан та масивна кровотеча вимагали негайної реанімації та оперативного втручання. Врешті, завдяки впевненим та рішучим діям досвідченої хірургічної бригади та військових реаніматологів-анестезіологів, пораненому було відновлено більше двох літрів крові, зроблено операцію та врятовано життя. Нині він одужує та готується до реабілітації у Військово-медичному

центрі у Львові.

Поруч із бойовими, військові хірурги зустрічаються й з не бойовими травмами, які військовослужбовці отримують через необережне поводження зі зброєю та нехтуванням правилами техніки безпеки. Найчастіше солдати травмуються зістрибуючи з БТР-ів, іншої військової техніки та ламають нижні кінцівки, внаслідок падіння в бронежилеті – ламають ребра. Тому медики за кожною нагодою нагадують бійцям, що і в не бойових умовах варто бути обережними та дбати про своє здоров'я.

Якими б тяжкими не були рани, складними операції, військовими лікарями керує одне бажання – врятувати життя та здоров'я військовослужбовців! Вдень і вночі вони виконують не лише обов'язки військових, а й медичних фахівців. Щодня нові випадки: оперативні втручання, реанімація, лікування, цілодобові чергування тощо.

– Досвіду в нас достатньо, хірургічних навичок – вистачає, необхідним обладнанням та медикаментами 59 госпіталь забезпечений. Тож, наше головне завдання – рятувати

військовий хірург, полковник медичної служби Костянтин Гуменюк.

Розповсюджується безкоштовно

«Вісник Луганщини» Засновник - Департамент масових комунікацій Луганської обласної державної адміністрації. Реєстр. свідоцтво ЛГ № 1310-431 від 08.12.2015 р. Відповідальний редактор — Мігяев А.С. e-mail: pressa@loga.gov.ua. Видавець — Департамент масових комунікацій Луганської обласної державної адміністрації. Адреса редакції: м. Северодонецьк, проспект Центральний 59, тел. +380 666 895 777. Виходить у п'ятницю. Віддруковано згідно наданому оригінал-макету в ТОВ «Фактор-Друк», Україна, 61030, м. Харків, вул. Саратовська, 51. Наклад 25 000 прим. Замовлення № 4692